

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การบริหารงานมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ การบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การรวมทั้งเกิดประสิทธิภาพในงาน โดยอาศัยองค์ประกอบที่เป็นทรัพยากรพื้นฐานในการบริหาร 4 ประการที่เรียกว่า 4 M's คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการ (ณัฐรพันธ์ เจริญนันท์. 2541 : 2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (2540 – 2544) นับว่า เป็นแผนพัฒนาฉบับแรกที่ให้ความสำคัญเรื่อง “คน” โดยเน้นให้คนเป็นศูนย์กลางหรือจุดมุ่งหมายหลักของการพัฒนา (สมนึก นนธิจันทร์. 2539 : ความนำ) และยังมีนักบริหาร การศึกษาระดับสูง ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับแนวคิดที่เป็นที่ยอมรับ และเป็นสากลทั่วไปว่า ทรัพยากรในการบริหารเพื่อพัฒนาองค์การส่วนที่สำคัญที่สุด คือ คน เพราะเป็นผู้ที่รวมรวมข้อมูลสารสนเทศตัดสินใจดำเนินการคิด ให้เกิดการผลิต การจัดการ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ประยุกต์และเกิดประโยชน์มากที่สุด ทั้งนี้ทรัพยากรบุคคลยังเป็นตัวปั่งชีวี ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการบริหารอีกด้วย (บรรจง ชูสกุลชาติ. 2533 : 1)

ณัฐรพันธ์ เจริญนันท์ (2541 : 4) ได้วิเคราะห์ทรัพยากรที่เป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ใน การบริหาร พบว่า คนเป็นทรัพยากรที่มีค่า มีความสำคัญที่สุด โดยมีความเชื่อว่ากระบวนการที่เกี่ยวข้องกับคนนั้นจัดการยากที่สุด เพราะมีความซับซ้อน ละเอียดอ่อน และสอดคล้องกับสร้อยครรภุล อรรถมานะ (2542 : 83) ที่กล่าวว่า “การจูงใจมนุษย์นั้น เป็นปราภุการณ์ที่ซับซ้อน ไม่สามารถมาจัดการง่ายๆ” ได้ เพราะต้องใช้การจูงใจโน้มน้าวเพื่อให้เกิดผลสำเร็จอันเป็นการกิจขององค์การถ้าจะดูความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการบริหารงานก็อาจจะดูได้จากสภาพการทำงานของบุคลากร ในหน่วยงาน เพราะการบริหารงานบุคคลคือปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของหน่วยงานโดยตรง ดังที่ ดร. กฤษโน พานิช อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้กล่าวไว้ว่า “ในการบริหารธุรกิจ วิชาการและวงการศึกษา ถือว่าการบริหารงานบุคคลเป็นหัวใจของการบริหาร เพราะ ความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับคน เป็นสำคัญ บรรดาลั่นก่อสร้าง อาคารสถานที่วัสดุครุภัณฑ์ และการเงิน แม้จะมีบัญชีสักเพียงใดจะไม่มีความหมายเลย ถ้าคนที่จะใช้สิ่งเหล่านี้ไม่มีความสามารถเพียงพอหรือขาดข้อบัญชาดกำลังใจที่จะปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน ผู้บริหารที่ดี คือ ผู้ที่มีความสามารถสูง

ในการบริหารงานบุคคลให้บุกนร่วมมือกับปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ” (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2541 : 16)

โดยปกติการปฏิบัติงานของบุคคลสูงกำหนดจาก 3 ปัจจัย คือ การชูใจ ความสามารถในการทำงาน และสภาพแวดล้อม (ทองใบ สุค Harvey 2543 : 195) แต่ในสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการแข่งขัน และวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น มีผลให้เกิดการลดขนาดขององค์การลงบุคคลกร ความอยู่รอดของบุคคลกรจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยค้านเงินเดือน ค่าจ้าง ทรัพยากรที่มีศักยภาพสูง มีความจริงรักภักดีต่อหน่วยงานและมีความทุ่มเทให้กับงานเป็นสิ่งจำเป็นมาก การครอบครองบุคคลดังกล่าวต้องสามารถชูใจให้เข้าร่วมงานโดยพยายามลักษณะในการปฏิบัติของภาครัฐและภาคเอกชนการให้ผลตอบแทนที่คุ้นเคยเป็นเครื่องชูใจ และส่งเสริมความพอดีในหน่วยงานที่สำคัญประกอบด้วยสองส่วน คือส่วนที่เป็นเงินเดือนและค่าจ้าง และส่วนที่เป็นสวัสดิการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2537 : 1) นอกจากนี้สิ่งชูใจที่เป็นความสาะគุกดีๆ เช่น โต๊ะทำงาน เครื่องมือเครื่องใช้ ห้องทำงาน ล้วนมีอิทธิพลที่ชูใจบุคคลในหน่วยงาน ให้มีความซื่อสัตย์ จริงรักภักดีต่อหน่วยงานได้

เพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพนั้น ครุนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญยิ่ง เพราะครุเป็นตัวจัดสำคัญต่อการจัดระบบการเรียนการสอน ครุนั้นเป็นผู้ให้คุณธรรมที่พึงประสงค์ของคนในสังคม ครุเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างสรรค์ความเริ่มก้าวหน้าแก่สังคมมนุษย์ ตลอดมาทุกยุคทุกสมัย ครุเป็นสถาบันหนึ่งที่มีความสำคัญต่อสังคมไทยมาก่อนในสภาพความเป็นจริงเมื่อบุคคลกรครุมีความสำคัญต่อหน่วยงานเช่นนี้แล้วจึงเป็นที่ผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาจะต้องบำรุงรักษาบุคคลกรไว้ โดยเฉพาะผู้ที่มีความรู้ความสามารถสามารถเพื่อให้บุคคลกรเหล่านั้นอยู่ปฏิบัติงานในหน่วยงานได้เป็นเวลานาน ๆ โดยหาวิธีการชูใจให้บุคคลกรเกิดความพึงพอใจ เพราะถ้าบุคคลกรมีความพึงพอใจแล้วบุคคลกรจะปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจทุ่มเท ทึ่กกำลังกาย กำลังความคิด อุทิศเวลาให้กับหน่วยงาน ทำให้การปฏิบัติงานเต็มไปด้วยความสุข มีความรู้สึกว่าตนมีส่วนร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยงาน เกิดความรักในหน่วยงานที่ทำและพร้อมที่จะร่วมมือในการพัฒนา ทำให้ไม่คิดโอน้ายหน่วยงานหรือลาออกจากงานตามวัตถุประสงค์. 2543 : 2)

นอกจากนี้ยังมีการเปลี่ยนแปลงระบบการจัดการศึกษาไทย อันเนื่องมาจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินับพุทธศักราช 2542 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 26-27) ซึ่งระบุเกี่ยวกับข้อปฏิบัติของครุและผู้บริหารสถานศึกษา ในหมวดที่ 7 ได้แก่มาตรา 53 ที่ให้องค์กรวิชาชีพครุ ผู้บริหารสถานศึกษามีฐานะเป็นองค์กรอิสระภายใต้

การบริหารของสถาบันวิชาชีพในกำกับของกระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจที่จะกำหนดมาตรฐาน
วิชาชีพ และเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและ
จรรยาบรรณของวิชาชีพ จากข้อกำหนดดังกล่าวทำให้โรงเรียนทุกแห่งต้องให้ความสำคัญต่อ
“ครู” ผู้มีบทบาทสูงต่อการพัฒนาการศึกษาของชาติ และครูต้องปรับปรุงตนเอง เพื่อรับรอง
แนวความคิดเพื่อปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ พ.ศ. 2542 ครู
ในโรงเรียนเอกชนได้รับผลกระทบจากหลักการศึกษาไทยที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการ
ศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2542 : 10) หมวด 3 มาตรา 17
ซึ่งกล่าวถึงการศึกษาภาคบังคับนานถึง 9 ปี โดยให้เด็กซึ่งยังเข้าไปที่จัดเข้าเรียนในสถานศึกษา
ขึ้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับ ซึ่ง
โรงเรียนเอกชนจะได้รับผลกระทบมากขึ้น เนื่องจากผู้ปกครองจะนำบุตรหลานเข้าเรียน
โรงเรียนรัฐบาล เพราะประหัดกว่าและการเข้าดินที่อยู่ นอกจากนี้การประเมินคุณภาพ
และมาตรฐานการศึกษาที่เป็นสาเหตุหนึ่งที่จะทำให้โรงเรียนเอกชนที่มีคุณสมบัติไม่ตรงตาม
มาตรฐานต้องปิดตนเองไป ที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติ หมวด 6 ซึ่งส่งผลกระทบต่อกฎหมาย
โรงเรียนด้วย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 47 – 51)

การเปลี่ยนแปลงในวงการศึกษาในช่วงที่ผ่านมาดังกล่าว ได้ส่งผลต่อโรงเรียน
เอกชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่ง ซึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
กาฬสินธุ์ ด้วยอย่างมาก และปัญหาที่พบในขณะนี้คือปัญหาด้านบุคลากรครู โดยสามารถ
สรุปลักษณะปัญหาได้ดังต่อไปนี้ (กิจกรรมงานส่งเสริมการศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์. 2546 : 3)

1. ปัญหาการลาออกจากครู ข้อมูลบุคลากร จากกลุ่มงานส่งเสริมการศึกษา 10
มิถุนายน 2546 พบว่ามีทรัพยากรบุคคลในการบริหารที่เป็นครูในโรงเรียนเอกชนจังหวัด
กาฬสินธุ์ มีอัตราการลาออกเป็นจำนวนมากและส่งผลให้จำนวนบุคลากรครูโรงเรียนเอกชน
มีการเปลี่ยนแปลงและบังเป็นปัญหาที่พบเห็นอยู่ตลอดเวลา

2. ปัญหาด้านการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งทำให้โรงเรียนต้องให้ความสนใจ
เกี่ยวกับหลักสูตรและวิธีการสอนของครูเป็นอย่างมาก การบริหารและการจัดการต่อกฎหมาย
สามารถใช้ระบบอุปถัมภ์ ระบบพรบกพวก หรือระบบครอบครัว ได้อีก ทำให้ครูต้อง²
ปรับปรุงตนเองให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับพุทธศักราช 2542 นับเป็นจุด
ท้าทายบุคลากรครูเป็นอย่างมาก และมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานในปัจจุบันของครู เนื่องจาก
ครูต้องใช้เวลาไปในการเพิ่มพูนทักษะและความรู้ทางวิชาการของตนนอกจากสอนตาม
ปกติ เพื่อให้ได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพ

3. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ในภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวอย่างดีในปัจจุบัน ทำให้ผู้มีรายได้น้อยจำเป็นต้องหาอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ การลดจำนวนบุคลากรในองค์กร การงดขึ้นอัตราเงินเดือนขององค์กร ครุต้องรับผิดชอบภาระที่เพิ่มขึ้นเนื่องจากจำนวนบุคลากรลดลง ล้วนส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงานทั้งในด้านประสิทธิภาพและแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของผู้ที่ยังทำงานอยู่ในองค์กรซึ่งต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายทางครอบครัว เช่นเดียวกัน ดังนั้นการขายสินค้าตรง เช่น เครื่องสำอาง และเครื่องอุปโภคบริโภค ได้กลายเป็นอาชีพเสริมของครูกว้าง ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลกระทบต่อแรงจูงใจและจะนำไปถึงบทบาทของครุและความรับผิดชอบในงานวิชาชีพครุในปัจจุบันอย่างเห็นได้ชัด

จากที่กล่าวมาแล้วนั้นผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การบริหารจัดการคนจำนวนมากต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องว่า ความสามารถของคนหากได้รับการกระตุ้นสนับสนุนในทางที่เหมาะสมจะทำให้เกิดความสำเร็จในการทำงานสูงขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุจุดประสงค์หลักในการบริหาร คือทำให้บุคคลเกิดแรงจูงใจในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพคุณภาพของงานขององค์กรมากที่สุด ซึ่งผู้ใช้กระบวนการจูงใจ คือ ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน จะต้องมีวิธีการจูงใจให้ครุเพื่อส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและบรรลุวัตถุประสงค์สูงสุด

ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิธีการจูงใจของผู้บริหารโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัฒนาฯ ว่ามีการใช้วิธีการจูงใจอย่างไร ที่ทำให้ครุผู้ปฏิบัติงานเกิดแรงจูงใจ ร่วมมือร่วมใจในการทำงาน เพื่อนำผลการวิจัยเป็นข้อเสนอแนะและเป็นแนวทางในการปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาวิธีการจูงใจ การบริหารการศึกษาของผู้บริหารการศึกษาของโรงเรียนเอกชน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

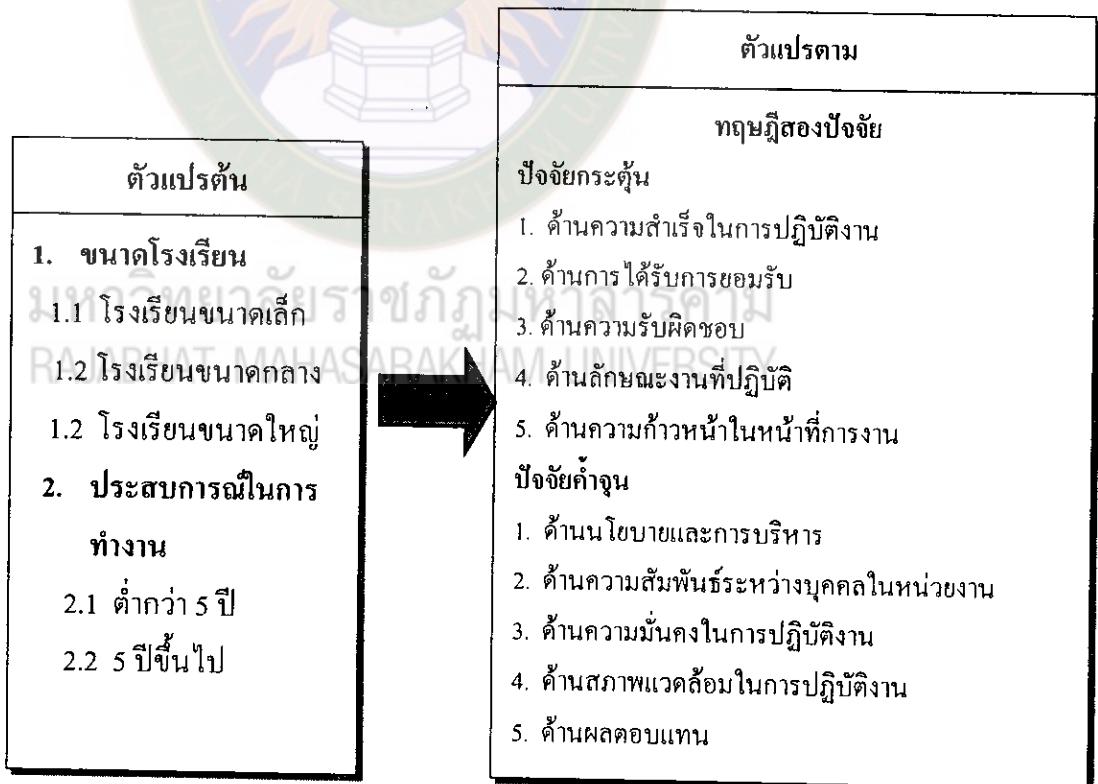
- เพื่อศึกษาการจูงใจครุ ใน การปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัฒนาฯ โดยรวมและรายด้าน
- เพื่อเบริ่งเที่ยนการจูงใจครุ ใน การปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัฒนาฯ จำแนกตามขนาดโรงเรียน และ ประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้าน
- เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นในแนวทางการปรับปรุงการจูงใจครุใน การปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชน ของผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัฒนาฯ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจูงใจครู ใน การปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชน ของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พลศินธ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
2. การจูงใจครู ใน การปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคพลศินธ์ แตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน
3. ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ การจูงใจครูในการปฏิบัติงานในโรงเรียนเอกชนของผู้บริหารโรงเรียน ในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาภาคพลศินธ์แตกต่างกัน โดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดการจูงใจครูในการปฏิบัติงาน ตามทฤษฎีสอง ปัจจัยของเออร์เชอร์เบอร์ก (Frederic Herzberg, 1959 : 60) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยกระตุ้นและ ปัจจัยค้าจูน ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดและสัมพันธ์ของสมมติฐานระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม
ในการวิจัย

ข้อมูลการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ครู ในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคสินธุ์ ตามข้อมูล 10 มิถุนายน ปีการศึกษา 2546 จำนวน 38 โรง ได้แก่ครูจำนวน 579 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ได้แก่ครูในโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคสินธุ์ กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 48) และแบ่งสัดส่วนตามขนาดของโรงเรียน แล้วสุ่มอย่างง่ายได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 318 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ที่ใช้วิจัยครั้งนี้ได้แก่

2.1.1. ขนาดโรงเรียน จำแนกเป็น

- 1) โรงเรียนขนาดเล็ก
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่

2.1.2 ประสบการณ์ ในการทำงาน จำแนกเป็น

- 1) ต่ำกว่า 5 ปี
- 2) 5 ปี ขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่ การฐานใจครู ในการปฏิบัติงาน ตามทฤษฎีสองปัจจัยของเฟอร์เซเบอร์ก (Frederic Herzberg. 1959 : 60) ซึ่งประกอบด้วยปัจจัย กระตุ้น 5 ด้าน คือ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ด้านการได้รับการยอมรับ ด้านความรับผิดชอบ ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ และด้านความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การทำงาน และปัจจัยค้ำจุน 5 ด้าน คือ ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในหน่วยงาน ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน ด้านสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานและด้านผลตอบแทน

นิยามคัพท์เฉพาะ

1. การจูงใจ หมายถึง วิธีการน้อมนำหรือกระตุ้นให้บุคคลได้มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ

1.1 ปัจจัยกระตุ้น หมายถึง ปัจจัยที่หากบุคคลได้รับการตอบสนองแล้วจะสร้างความพึงพอใจให้และเป็นผลให้เกิดแรงจูงใจในการทำงาน

1.2 ปัจจัยค้าจูน หมายถึง สิ่งที่ช่วยป้องกันภัยมาเพื่อให้เกิดความพอใจในการปฏิบัติงาน

1.3 ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ ครูใหญ่โรงเรียน เอกชนในจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้ว่าราชการจังหวัดตามพระราชบัญญัติ โรงเรียนเอกชน 2525

2. ครู หมายถึง ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ปฏิบัติการสอนในโรงเรียนเอกชนในจังหวัดกาฬสินธุ์

3. การปฏิบัติงาน หมายถึง การที่ครูผู้ปฏิบัติการสอนรับการประเมินชี้แจง มอบหมายงานรับคำปรึกษาแนะนำ การสับเปลี่ยนหน้าที่ให้เรียนรู้งาน ตลอดจนได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่ ทั้งที่เป็นลายลักษณ์อักษร และค่าวาจาจากผู้บังคับบัญชาตามระเบียบของคัวข กฎหมายในโรงเรียน

4. โรงเรียนเอกชน หมายถึง สถานศึกษาที่ที่บุคคลจัดการศึกษาในระดับที่ต่ำกว่า ขั้นปริญญาตรีแก่นักเรียนทุกผลลัพธ์รวมกันเกินเจ็ดคนขึ้นไป สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา กาฬสินธุ์ โดยใช้หลักเกณฑ์การแบ่งขนาดโรงเรียน ตามมติ ก.ค. ครั้งที่ 7/2538 (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู 2538 : 1-2) มาปรับปรุงเป็น 3 ขนาด คือ

4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่มีนักเรียนไม่เกิน 120 คน

4.2 โรงเรียนขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่มีนักเรียน 121 – 300 คน

4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนเอกชนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 301 คน

ข้อใด

5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ หมายถึง สำนักงานทางการศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1-3 ในจังหวัดกาฬสินธุ์ทั้งหมด 15 อำเภอ ดังนี้ อำเภอเมือง อำเภอคำม่วง อำเภอคงลาไวย อำเภอนาคู อำเภอร่องคำ อำเภอภูฉินารายณ์ อำเภอหัวขี้ผึ้ง อำเภอหนองกรุงศรี อำเภอท่าคันโภ อำเภอโนนน้ำ อำเภอสหัสสันต์ อำเภอบางตลาด อำเภอหัวขี้เม็ก อำเภอเทราวด และอำเภอสามเด็จ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยเป็นข้อสนับสนุนและเป็นแนวทางในการปรับปรุง สร้างเสริม และพัฒนาวิธี การจูงใจ การบริหารการศึกษาของผู้บริหารการศึกษาของโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ อันจะ เป็นการพัฒนาบุคลากรให้ทำงานอย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิผลต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY